

सांख्ययोगविभागज्ञः सांख्यवेदांतविचारः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः अनयोर्विभागः उपयोगः तत्रश्रवणात्मकोवाक्यार्थविचारः प्रमाणगतासंभावनानिर्वृत्युपयोगी मननाख्यः श्रुतस्यार्थस्य तर्केणा नुसंधानरूपो विचारः प्रमेयगतासंभावनानिर्वृत्युपयोगी अद्वैतमेव वेदोदति युक्तियुक्तं चैतदेवेति सांख्यविभागः निदिध्यासनापरपर्यायो योगः अनात्मसुदेहादिष्वात्मप्रत्ययरूपां विपरीतभावनां निवर्त्य ज्ञातु ज्ञानज्ञेयाभाववतं तदुद्भात्रप्रत्ययंगोचरयतीति योगविभागः येतु द्वौ क्रमौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं चराधव योगो वृत्तिनिरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणमिति वासिष्ठवचनमुदाहृत्य चित्तनाशाख्यात्मदर्शनस्य द्वावुपाया वि ति वदंति तेषां तमेव विदित्वा तिमृत्युमैति नान्यः पंथा विद्यते यनायेति श्रुतिविरोधः संवादिभ्रमवद्योगोपि ज्ञानं जनयित्वैव फलदइति चेत्तस्योपसर्जनत्वं कर्मणा भिवस्यात्तथा च नोपायांतरं योगइत्यापतति वासिष्ठ वाक्यंतु क्रमभेदमाह नतूपायभेदं तथा च कृतोपास्तेर्योगोपसर्जनं वाक्यार्थसंभवं ज्ञानं प्रधानं अकृतोपास्तेस्तु ज्ञानमुपसर्जनं योगः प्रधानं यथा दृष्टगोपिंडस्यापि अगृहीतशब्दार्थसंगतिकस्य इयंगौरिति वाक्यमेव गवाज्ञाननुत्तनचक्षुस्तेन विषयीकृतेपि गोपिंडे गोबुभुत्सानुवृत्तेः एवं साक्षात्कृतत्वं पदार्थस्यापि तत्त्वमसीति वाक्यमेव संसारानर्थमूलब्रह्माज्ञानस्य निवर्तकं न मनः तेन दृष्टेपित्वमर्थब्रह्माज्ञानानुवृत्तिदर्शनात् एवं साक्षा दिमती गौरिति लक्षणतो ज्ञातगोपदार्थस्यापि गोपिंडदर्शनमेव गोबुभुत्सानिवर्तकं न तु वाक्यं तथा श्रवणादिना ज्ञातब्रह्मपदार्थस्यापि योगादेव दर्शनं न तु वाक्यात् तेन तत्त्वौपनिषदंपुरुषं पृच्छामीति मनसैवानुद्वेष्टव्य मिति च शब्दमनसोः ज्ञानकरणत्वानुवादकश्रुत्योर्व्यवस्थासिद्ध्यति तदिदमुक्तं सांख्ययोगविभागज्ञइति विभागो हि द्वयोः समुच्चित्यैककार्यकारित्वे सति संभवति न तु द्वीहियववद्विकल्पैककार्यकारित्वे इत्यास्तां

प्रत्यक्षदर्शी लोकस्यतिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ सांख्ययोगविभागज्ञो निर्विवित्सुः सुरासुरान् ॥ ७॥ संधिविग्रहतत्त्वज्ञस्त्वनुमानविभागवित् ॥ षाड्गुण्यविधियुक्तश्च

सर्वशास्त्रविशारदः ॥ ८ ॥

तावत् सांख्ययोगौ पृथग्बालाः प्रवदंति न पंडिता इत्यत्र प्रपंचयिष्यमाणत्वात् एवं ब्राह्मया विद्यया संपन्नत्वमुक्त्वा राजयोग्यविद्यांतरसंपत्तिमप्याह निर्विवित्सुः सुरासुरानित्यादिना निर्विवित्सुः विवित्सुर्विचारं कर्तुमिच्छुः निर्विवित्सुस्तद्विरोधी उभयेषां धीप्रमोषणेन कलहप्रवर्तकः यद्वा निर्वेदो युद्धादुपरतिस्तं कर्तुमिच्छुः लोकनाशभयादित्यर्थः एतेन भेदाभिज्ञत्वमुक्तं ॥ ७॥ संधिः साम विग्रहो निग्रहो दंडइत्यर्थः अनुमानविभागवित् स्वपरशक्तिबलाबलेनुमानतो निश्चित्य विभागं विभजनं परामात्यादिभ्यो धनप्रदानं तद्वित् अनुमायविभागविदिति गौडाः पठंति एवं च नीतिशास्त्रप्रसिद्धोपायचतुष्टयाभिज्ञत्वं उक्तं षाड्गुण्यविधियुक्तश्च षड्गुणाः संधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयाख्याः तएव षाड्गुण्यं स्वार्थेऽप्यञ् तस्य विधिः अज्ञातज्ञापनं तेन युक्तः सर्वदा विजिगीषुभ्यः षाड्गुण्यादिकमु पदिशति स्वस्य निःशत्रुत्वेऽप्याधिकारिकत्वात् तत्र संधिविग्रहौ प्रत्येकं द्विविधौ प्रबलदुर्बलयोर्विजिगीषावतोः समभूमौ युद्धप्रसंगे आद्यो विग्रहमिच्छति दंडेनैव परः संधिमिच्छति दानेनेति तयोरेव दुर्बलोऽभेद्य दुर्गाश्रितश्चेद्वलवतापि सह देशोलुंठनादिना विग्रहमिच्छति इतरस्तु तेन सहाल्पकरग्रहेणापि संधिमेवेच्छति तथा च दुर्बलद्वारकौ संधिविग्रहावन्यौ प्रबलद्वारकावन्यौ तदिदमुक्तं रामायणे द्वियोनी संधिविग्रहाविति तत्र प्रबलयोर्निर्विग्रहः यानासनयोः प्रयोजकः दुर्बलयोनिः संधिर्द्वैधीभावसमाश्रययोः तथोक्तं कामंदकीये संधेश्वविग्रहस्यापि द्वैगुण्यं संप्रचक्षते यानासने विग्रहस्य रूपं संधेः परंद्वयमिति द्वैगुणभूतौ यस्य स द्वि गुणः स च स च तौ तयोर्भावो द्वैगुण्यं तत्र यानं विजिगीषोरिति प्रतियोग्या आसनं कदाचिच्छक्तिप्रतिबंधे च तत्रैव शत्रोर्दुर्गमावेष्टयत त्रधान्यादिप्रवेशनं प्रति बध्नावस्थानं बलवता विग्रहे बलवत्तरेण तच्छत्रुणा संधि कृ त्वा उभयत्र दासोस्मीति वाचैवात्मसमर्पणं कर्तव्यं न कर्मणेति स द्वैधीभावः यथोक्तं तत्रैव बलिनोर्द्विषतोर्मध्ये वाचात्मानं समर्पयन् द्वैधीभावेन वर्तेत काकाक्षिबदलक्षितइति अरिणा पीड्यमानस्य बलवद्दुर्गभूपाला याश्रयणं समाश्रयः एवं चोपायांतर्गतौ संधिविग्रहावन्यौ षाड्गुण्यांतर्गतौ चान्याविति न पुनरुक्तिः ॥ ८ ॥